

SĄD

Skarga wniesiona w dniu 3 stycznia 2022 r. – Alexandra Loutsou/EUIPO (POLIS LOUSTRON)

(Sprawa T-13/22)

(2022/C 138/25)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Alexandra Loutsou (Saloniki, Grecja) (przedstawiciel: adwokat S. Psomakakis)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „POLIS LOUSTRON” – zgłoszenie nr 18 144 809

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 października 2021 r. w sprawie R 544/2020-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie zasadności i uwzględnienie odwołania złożonego do Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO w dniu 20 października 2021 r. w sprawie R 544/2020-1, dotyczącego zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 18 144 809;
- częściowe stwierdzenie nieważności decyzji nr L 110 z dnia 8 listopada 2019 r. zawierającej uzasadnienie odmowy rejestracji unijnego znaku towarowego nr 18 144 809, a tym samym uwzględnienie zgłoszenia rejestracji w całości i ochrony znaku towarowego jako oznaczenia odróżniającego dla towarów i usług skarżącej na terytorium Unii Europejskiej w odniesieniu do zgłoszonych klas klasyfikacji;
- częściowe stwierdzenie nieważności decyzji nr L 13 z dnia 20 stycznia 2020 r. zawierającej uzasadnienie odmowy rejestracji unijnego znaku towarowego nr 18 144 809, a tym samym uwzględnienie zgłoszenia rejestracji w całości i ochrony znaku towarowego jako oznaczenia odróżniającego dla towarów i usług skarżącej na terytorium Unii Europejskiej w odniesieniu do zgłoszonych klas klasyfikacji;
- nakazanie pozwanej administracji Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej objęcia ochroną znaku towarowego „polis louston” dla wszystkich zgłoszonych klas i dla wszystkich zgłoszonych towarów i usług;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

W zaskarżonej decyzji błędnie zinterpretowano i zastosowano przepisy art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej w zakresie, w jakim sporny znak towarowy nie ma charakteru opisowego i nie jest pozbawiony charakteru odróżniającego, a zatem nie istnieją podstawy odmowy rejestracji, które mogłyby uniemożliwić rejestrację znaku towarowego w odniesieniu do zgłoszonych klas oraz towarów i usług objętych tymi klasami.